

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma.
Telèfon i Fax: 971 720 763.

Web: <http://www.eltemps.cat>

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net

Subscripcions: 902 131 025.

subscripcions@eltemps.net

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

President del consell d'administració: Eliseu Climent.

Director general: Vicent Sanchis.

Director de continguts: Àlex Milian.

Coordinadora: Sumpsi Palau.

Redacció de València: Esperança Camps, Víctor
Maceda i Violeta Tena.

Redacció de Barcelona: Gemma Aguilera i Lluís
Bonada.

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Ana Vanesa Prieto (*maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Francesc-Marc Álvaro, Sebastià Alzamora,
Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala,
Toni Canyis, Muriel Casals, Agustí Colomines, Salvador
Cot, Martí Domínguez, Jaume Fàbrega, Llibert Ferri,
Josep Gifreu, Àlex Gorina, Manuel S. Jardí, Ferran
Llorenç, Glòria Marcos, Ricard Mas, Andreu Mas-
Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot, Roger Palà, Marta
Pessarrodona, Josep Ramoneda, Jordi Riba, Ferran
Sàez Mateu, Josep Maria Terricabras, Ramon Tremosa,
Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.

Corresponsals: Pau Borí (*Belgrad*), Natàlia Boronat
(*Moscou*), Erena Calvo (*Rabat*), Macià Claramunt
(*Castelló*), Raquel Correa (*Brussel·les*), Miriam Diez
(*Roma*), Joan Lluís Ferrer (*Eivissa*), Carla Fibla
(*Amman*), Ricard González (*Washington*), Victòria
Jiménez (*Londres*), Juli Martí (*París*), Federico Rivas
(*Buenos Aires*), A. V. Santamaria (*Alacant*), Gemma C.
Serra (*Berlin*), Maria Josep Siscar (*Ciutat de Mèxic*),
Miquel Toran (*Pequín*).

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés,
Violeta Camarasa, Alexandre Carbó, Roser Carol, Borja
Català, Antoni Castel, Alfons Cervera, Elisau T. Climent,
Joan Colomer, Joan Corbera, Oriol Cortacans, Martí
Crespo, Miquel Àngel Diaz, Daniel Diez Esculies, Júlia
Esbert, Enric Faura, Laia Fernández, Carles Gàmez,
David Garrido, Roser Gasol, Salva Giménez, Dani
Gómez (*País Basc*), Andreu Gomila, Gani Jakupi, Josep
Enric Llebot, Roger Mateos, Rossanna Melià, Joan M.
Oleaque, Roger Padrós, Pelai Pagès, Óscar Palau, Cèsar
Palazuelos, Juli Peretó, Carles Pont, Cristina Simon,
Lluç Soler, Eva Tarragona, Jordi Tejel, Àlvar Valls,
Sergi Vicente.

Traductors: Carme Geronès, Mercè Ardiaca, Blanca
Juan, Sara Roca i Beatriu Vallès.

Col·laboradors gràfics: Agència Efe, Tina Bagué, Fer,
José Luis Iniesta, Salvador Llosà, Toni Payà, Jordi Play
i Prats i Camps.

Disseny: Ana Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Foto de portada: Carles Desfilis.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido (Barcelona). Tel.:
932 384 262.

Subscripcions: Susanna Alacreu

Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Rotimpres.

Aiguaviva (Gironès).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Amb el suport:

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència
Secretaria de Comunicació

*Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap
mitjà: mecànic, fotoquímic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia,
ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.*

Gestos federalistes

La majoria del Parlament de Catalunya no comparteix les raons federalistes que el primer secretari del PSC, Pere Navarro, ha recuperat de la vella doctrina de Pasqual Maragall per evitar que el seu partit quede despenjat del debat tan intens que viu la societat catalana. Un intent que una majoria social també es mira amb escepticisme. Els fets són massa recents perquè la memòria els haja oblidats. Encara ressonen les paraules de José Luis Rodríguez Zapatero, quan, com a líder de l'oposició, va proclamar que acataria la proposta estatutària del Parlament de Catalunya. I el viacrucis que va haver d'aguantar el text al Parlament espanyol, incloent-hi el *ribot* d'Alfonso Guerra. En aquell episodi les declaracions i les accions de la majoria dels dirigents socialistes van ser de clara hostilitat.

La seqüència es torna a repetir, si bé ara no amb la mateixa intensitat i amb alguns matisos que cal considerar. L'enfrontament entre el comitè federal del PSOE i l'executiva del PSC es manté. L'acord anomenat de Granada va ser una acceptació a contracor d'una declaració genèrica d'intencions més o menys federals. Les declaracions agressives es mantenen. Fa poc era la presidenta d'Andalusia, la socialista Susana Díaz, la que rebutjava qualsevol acord amb Catalunya, fins i tot el que faça referència al nou finançament autonòmic. Immediatament després, l'alcalde de Saragossa, Juan Alberto Belloch, instava a suspendre l'autonomia de Catalunya si el seu Parlament mantenia la intenció de convocar la consulta. No cal ser gaire entès en política per arribar a la conclusió que Alfredo Pérez Rubalcaba ensopegarà amb els mateixos obstacles que Zapatero si persisteix a defensar un federalisme que el PSOE sembla mantenir només en el nom dels seus òrgans de govern.

Però, malgrat tot, aquesta intenció té aspectes interessants i aprofitables. Aprofitables per als socialistes valencians i els balears, dues de les federacions que necessiten recuperar la credibilitat davant els seus electors. I credibilitat vol dir ací liderar un procés de regeneració política i territorial que pugui suscitar alguna il·lusió. Deixant de costat la utilitat final de l'opció que ha pres el PSC, alguns moviments tenen sentit i s'han de valorar. Per exemple, la reunió que van fer a València fa pocs dies els líders socialistes dels territoris inclosos dins el denominat arc mediterrani. Amb l'assistència i la complicitat del mateix Rubalcaba. Una alternativa a l'Espanya radial del PP, que ha quedat confirmada una vegada més en els pressupostos de l'estat del 2014, si és honesta i creïble, sempre ha de ser benvinguda. Encara que a Catalunya faça tard.

Als nostres lectors

Al Tall, per sempre

El 1975, mentre el franquisme agonitzava, irrompia amb una força sense precedents Al Tall, un dels grups més decisius en la música contemporània del País Valencià. El seu primer treball, *Cançó Popular. País Valencià*, confirmava la importància del fenomen. Trenta-vuit anys i una pila de discos més tard, els membres del grup, liderats com sempre per Vicent Torrent, han decidit retirar-se definitivament dels escenaris. Després d'una gira que s'ha allargat durant un any i que els ha portat arreu dels Països Catalans, divendres 18 d'aquest mes Al Tall farà un darrer concert a València. En aquest número d'EL TEMPS Esperança Camps dedica un ampli dossier a la trajectòria i a la valoració del grup de cançó més influent de la història valenciana recent.